

РЕШЕНИЕ

№ 25898

гр. София, 04.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 14.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7023** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от „Българска Стевия“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от адв. П., срещу Решение № РС-103-1/08.05.2024 г. на председателя на Патентно ведомство на Р. България, с което е оставена без уважение жалба с вх. № ВГ/Н/2022/167295/8/19.04.2023 г. срещу решение от 04.04.2023 г., в частта, с която държавен експерт е постановил отказ за регистрация на марка с вх. № 167295 „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“, словна, за стоки от класове 5 „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и 30 „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение поради несъответствието му с материалния закон. Посочва, че неправилни са констатациите на органа за вероятност за заблуда на потребителите, както и че заявеният знак ще се възприеме еднозначно от релевантните потребители и ще създаде явно очакване, което е ясно противоречиво с естеството, с качеството или с географския произход на стоките. Неправилна е констатацията, че смисловото значение на заявения знак създава условия за заблуда за вида, състава и предназначението на стоките от класове 5 и 30. Счита, че не е налице каквато и да е заблуждаваща информация за характеристиките на заявените стоки, които всъщност

не притежават. Посочва, че в рамките на развитото се производство са представени множество документи и линкове към сайтове, доказващи придобитата отличителност на продукта. „С. за компоти“ и „С. за десерти и сладкиши“ са наименованията на два продукта, специално създадени за конкретна употреба. Продуктите са напълно различни от обикновеното растение С., като растението е само една от множеството съставки в сложния му състав. И двата продукта са разработени на базата на С. (стевиол гликозиди), но съдържат множество други суровини, най-важната от които е естественият подсладител „Еритрол“. Двата продукта се произвеждат по различна рецепта, която е авторска разработка на екип на жалбоподателя. Също така посочва, че в множество сайтове и интернет са публикувани снимки на ястия, приготвени посредством двата подсладителя, като на снимките са ясно видими опаковките на продуктите или е направена директна връзка към същите. Поради това счита, че клиентите не приемат наименованието на продуктите като „носител на информация относно определени техни характеристики“, тъй като явно не асоциират и не използват просто растението „С.“ за подсладител на техните ястия. Те използват усъвършенстван, екстрактиран, пропорциониран и технически балансиран продукт, който ясно се отличава в тяхното съзнание от растението „С.“. Още през 2016 г. са разработени редица етикети, целящи да индивидуализират продукта и да му придадат отличителност. Продуктът със заявеното наименование се предлага посредством редица канали за разпространение. За последните 2.5 години, откакто продуктът се продава по-активно, са извършени редица продажби, за което се издават и съответните документи – фактури. Предвид изложеното счита, че трети лица, потребители на продукта, очевидно са останали доволни от неговата употреба и ясно отличават посочените стоки от тези на други лица.

Заявената марка не се възприема еднозначно от релевантните потребители и не създава явно очакване, което е ясно противоречиво с естеството, с качеството или с географския произход на стоките. Потребителите не очакват да получат растението „С.“ в прахообразен вариант, а очакват да получат един усъвършенстван екстрактиран, пропорциониран и технически балансиран продукт. Ето защо и смисловото значение на заявения знак не създава условия за заблуда за вида, състава, естеството и предназначението на продукта. Не е налице и заблуждаващата информация за характеристиките на заявените стоки, които всъщност не притежават. Моли за отмяна на решението в оспорената част и връщане на заявката за публикация за всички заявени класове и стоки.

В проведеното съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Допълнителни съображения по съществуващото на спора излага в представени писмени бележки. Претендира разности.

Ответникът по жалбата, председателят на Патентно ведомство, се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, а решението – потвърдено. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за законосъобразност на оспореното решение. Посочва, че по отношение на заявените стоки от клас 05 и от клас 30 знакът, състоящ се само от словните елементи „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“, ще се възприеме от потребителите като ясно указание, пряко свързано с конкретни характеристики на посочените стоки, а именно техния вид, естество, състав и предназначение. Процесният знак не може да бъде обект на изключителни права относно тези заявени стоки от класове 5 и 30, тъй като неговата функция се

ограничава само до предоставяне на информация за тях, а признаването на изключителното право върху чисто описателни термини на едно лице би лишило всички други лица от възможността да ги използват, поради което процесната марка попада под абсолютните забрани на чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗМГО относно посочените стоки от класове 5 и 30. Посочено е, че за да е налице изключението по чл. 11, ал. 2 ЗМГО е необходимо заявителят на марката да представи доказателства в подкрепа на твърдението, че след осъществено използване и присъствие на пазара, марката има придобита отличителност преди заявяването ѝ, каквито в настоящия случай не са налице. Това е така от една страна, защото използваният знак, видно от доказателствата по делото, е различен от заявената марка, а от друга – поради обстоятелството, че част от представените доказателства са датирани след заявяването на процесната марка – 30.08.2022 г., поради което не следва да се вземат предвид. Изложени са и аргументи за наличието на основанието за отказ за регистрация по чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО по отношение на определени заявени стоки в клас 30, а именно тапиока и саго; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, тъй като тези стоки притежават характеристики, напълно противоположни на тези, които указва процесната марка. Моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Софийска градска прокуратура не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

Административен съд София – град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмено доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало във връзка с подадена заявка за регистрация на марка „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“, словна, с вх. № 167295 от 30.08.2022 г. от „Българска Стевия“ ЕООД, за стоки от класове 5, 30 и 32 на Международната класификация на стоките и услугите (МКСУ).

На 07.11.2022 г. на жалбоподателя е изпратено уведомление за предварителен частичен отказ на регистрация на заявената от него марка на основание чл. 11, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 ЗМГО, прочетено на 09.11.2022 г., съгласно представените данни от портала за електронни услуги на Патентно ведомство. В същото е посочено, че в приложното поле на чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗМГО попадат знаци, които са описателни по отношение на определени характеристики на стоките и/или услугите, за които се иска регистрация. По отношение на стоките от клас 05 „диетични добавки за хора“ и клас 30 „брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбета и други заледени продукти за ядене; подправки; консервирани билки; други смеси от подправки“, предвид смисловото си значение, заявеният знак веднага и без колебание би се възприел от потенциалните потребители като ясна и директна информация за техния вид, естество, състав и предназначение, а знаци, които се възприемат от потребителите като директни указания, пряко свързани с конкретни характеристики на стоките и услугите, не могат да бъдат обект на изключителни права, тъй като тяхната функция се ограничава само до предоставяне на информация за заявените стоки и услуги. Отделно от това, заявеното наименование трябва да остане свободно за употреба от други лица, тъй като забраната на разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 4

ЗМГО е в полза на обществения интерес. Предвид изложените мотиви по чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗМГО, заявената марка е лишена от отличителност за стоките, тъй като същата се ограничава само до функцията да предоставя информация за характеристики на заявените стоки от клас 05 и клас 30 и като такава не би могла да даде ясна индикация у потребителите относно търговския им произход. Знакът не притежава оригиналност, не носи изненадващ или неочакван смисъл и не е в състояние да доведе до някакви допълнителни мисловни процеси или усилия, предизвикващи прояви на повишено внимание, изненада или усещане за оригиналност в съзнанието на потребителите. Забраната на чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗМГО би могло да бъде преодоляна, ако по отношение на заявената марка бъде доказана придобита отличителност, придобита чрез използване на марката преди датата на подаване на заявката за регистрация. Установено е и нарушение на разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО по отношение на стоките от клас 05: „фармацевтични, медицински и ветеринарни препарати; диетични храни и вещества за медицински или ветеринарни цели, бебешки храни; диетични добавки за животни; дезинфектанти; препарати за унищожаване на вредни животни; фунгициди, хербициди“, от клас 30: „чай; тапиока и саго; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол“ и от клас 32: „безалкохолни напитки; минерални и газирани води; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“, тъй като смисловото значение на заявения знак създава условия за заблуда за вида, състава, естеството и предназначението на стоките с мотив, че потребителите ще възприемат еднозначно заблуждаващата информация за характеристики на заявените стоки, които всъщност не притежават. На заявителя е предоставен срок за отговор и възражение във връзка с посочените абсолютни основания за отказ, както и му е предоставена възможност за преодоляване на две от абсолютните основания, а именно тези по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗМГО, чрез доказване на придобита отличителност на процесната марка в резултат на употреба преди нейното заявяване, съгласно чл. 11, ал. 2 ЗМГО. З. е поискал еднократно продължаване на срока за отговор на основание чл. 80 ЗМГО, като с уведомление от 16.01.2023 г. същият е удължен до 12.03.2023 г.

На 11.03.2023 г. жалбоподателят е подал възражение срещу изложените основания и мотиви за отказ за регистрация, в което възражава срещу констатациите във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗМГО, че заявеният знак не може да отличи посочените стоки от клас 05 и клас 30, предлагани от заявителя, от тези на други лица, тъй като е носител на информацията относно определени техни характеристики. Счита, че заявената марка позволява на потребителите да вземат решение за избор на еднородни стоки и услуги на пазара, базирайки се на предишен успешен или неуспешен избор. Възражава и срещу констатациите във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 2 ЗМГО и сочи подробни доводи и доказателства (технологична документация, снимков материал, етикети, фактури, доклади и констативни протоколи на БАБХ). Навежда възражения и срещу констатациите във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО, като твърди, че смисловото значение на заявения знак не създава условия за заблуда за вида, състава, естеството и предназначението на продукта, нито е налице заблуждаваща информация за характеристиките на заявените стоки, които всъщност не притежават. Допълва, че на потребителя е ясно посочено какво съдържа продуктът, като счита, че потребителите са възприели тази информация и не е налице какъвто и да било елемент на заблуда.

На 04.04.2023 г. експертната проверка на основанията по чл. 11 ЗМГО е приключила с решение за частичен отказ за регистрация на марката, като са изложени

мотиви защо не се приемат за основателни изложените с възражението аргументи. Във връзка с възраженията на заявителя срещу отказа на основание чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО е посочено, че тъй като стевията е билка с лечебни свойства и естествен подсладител и заместител на захарта, заявеният знак „С. за десерти и сладкиши“, използван за обозначаване на заявените стоки от клас 05: „ветеринарни препарати; бебешки храни; дезинфектанти; препарати за унищожаване на вредни животни, фунгициди, хербициди“, както и на заявените стоки от клас 30: „чай; тапиока и саго; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол“ и от клас 32: „безалкохолни напитки; минерални и газирани води; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“, ще доведе до сериозен риск за заблуда в потребителите по отношение на вида, състава, естеството и предназначението на горепосочените стоки. Направено е заключение, че със „стевия за десерти и сладкиши“ не следва да се обозначават стоки като препарати за ветеринарна употреба, храна за бебета, дезинфекциращи средства, както и такива, предназначени за отрови. Посочено е, че сами по себе си представените документите не доказват пазарна реализация на заявените стоки от класове 5, 30 и 32 на МКСУ, индивидуализирани като „С. за десерти и сладкиши“, за да бъдат считани като доказателства за придобита отличителност в резултат на употреба, както и, че заявеният знак е използван в комбинация с фигуративни елементи, поради което е трудно да бъде установено как и дали съответните потребители възприемат заявената словна марка „стевия за десерти и сладкиши“ самостоятелно, отделно от други елементи.

На основание чл. 47, ал. 3 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 ЗМГО е постановен частичен отказ за регистрация на марката за стоките от клас 05: „фармацевтични, медицински и ветеринарни препарати; диетични храни и вещества за медицински или ветеринарни цели, бебешки храни; диетични добавки за хора и животни; дезинфектанти; препарати за унищожаване на вредни животни; фунгициди, хербициди“, от клас 30: „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол; подправки; консервирани билки; други смеси от подправки“ и от клас 32: „безалкохолни напитки; минерални и газирани води; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“.

Срещу решението от 04.04.2023 г. за частичен отказ на регистрацията на марка вх. № 167295 „С. за десерти и сладкиши“, словна, заявителят „Българска Стевия“ ЕООД е подал жалба на 19.04.2023 г.

По повод жалбата, със заповед № 3-308-(1)/21.04.2023 г. председателят на Патентно ведомство е образувал производство и е определил състав по спорове за разглеждане на жалба с вх. № ВГ/Н/2022/167295-(8)/19.04.2023 г.

Съставът е изразил становище, че жалбата е частично основателна. По отношение на част от стоките, за които е отказана регистрация на процесната марка е приел, че решението за отказ е законосъобразно и правилно и на основание чл. 75, ал. 1, т. 1 ЗМГО жалбата следва да се остави без уважение относно следните стоки: клас 5 „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и клас 30: „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“. По отношение на останалите стоки, за които е отказана заявката на процесната марка,

съставът е приел, че жалбата се явява основателна и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗМГО решението за отказ следва да се отмени относно същите, съответно заявката следва да се върне за публикация относно следните стоки: клас 5: „фармацевтични, медицински и ветеринарни препарати; диетични храни и вещества за ветеринарни цели; диетични добавки за животни; дезинфектанти; препарати за унищожаване на вредни животни; фунгициди, хербициди“ и клас 32: „безалкохолни напитки; минерални и газирани води; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“.

Въз основа на така проведеното административно производство, председателят на Патентно ведомство на Република България е издал оспореното решение № РС-103/1/08.05.2024 г., с което

на основание чл. 75, ал. 1, т. 1 ЗМГО е оставил без уважение жалба с вх. № ВГ/Н/2022/167295/8/19.04.2023 г. срещу решение от 04.04.2023 г., в частта с която държавен експерт е постановил отказ за регистрация на марка с вх. № 167295 „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“, словна, относно следните стоки: - клас 5 „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и - клас 30: „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“;

на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗМГО е отменил решение от 04.04.2023 г., в частта, с което държавен експерт е постановил отказ за регистрация на марка с вх. № 167295 „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“, словна, относно посочените по-долу стоки и е върнал заявката за публикация относно тези стоки, както следва: клас 5: „фармацевтични, медицински и ветеринарни препарати; диетични храни и вещества за ветеринарни цели; диетични добавки за животни; дезинфектанти; препарати за унищожаване на вредни животни; фунгициди, хербициди“ и клас 32: „безалкохолни напитки; минерални и газирани води; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“.

Мотивите за оставяне на жалбата без уважение в частта, с която държавен експерт е постановил отказ за регистрация на марка с вх. № 167295 „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“, словна, относно стоките от клас 5 „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и клас 30: „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“, са свързани с липсата на отличителност на заявената марка; с обстоятелството, че знакът, състоящ се само от словните елементи „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“ ще се възприеме от потребителите като ясно указание, пряко свързано с конкретни характеристики на горепосочените стоки, а именно техния вид, естество, състав и предназначение и с наличието на предпоставки за приложение на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО за заявените стоки от клас 30: „тапиока и саго; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол“, тъй като тези стоки притежават характеристики, напълно противоположни на тези, които указва процесната марка.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 08.05.2024 г., а жалбата е подадена на 05.07.2024 г. в ПВ на Р. България.

По делото е изготвено и прието заключение по съдебно-маркова експертиза, оспорено от жалбоподателя по въпрос 1, 2 и 3. От заключението на вещото лице се установява,

че не са налице данни за придобит отличителен характер на марката „С. за десерти и сладкиши“ за стоките, за които се иска регистрация. В представените материали по делото няма използване на знак „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“. Има използване на комбиниран знак С. и слоган ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ, който има указателен характер. Вещото лице е посочило, че заявеният знак с марка вх. № 167295 „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“ не може да отличи посочените стоки от клас 5: „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и клас 30 „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси и подправки“, защото съдържа информация относно определени характеристики на предлаганите стоки. Също така е приел, че налице е опасност заявеният знак „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“ да се възприеме еднозначно от релевантните потребители и да създаде явно очакване с естеството на стоките. Отразено е, че смисловото значение на заявения знак „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“ не създава условия за заблуда за вида, състава, естеството и предназначението на посочените стоки от клас 5: „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и клас 30: „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси и подправки“, защото съдържа информация относно определени характеристики на предлаганите стоки.

Според вещото лице относно стоките от клас 05 диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора; диетични добавки за животни“ няма заблуждаваща информация, директно насочва към конкретен тип стоки. Посочено е, че по отношение на стоките от клас 30: „чай, брашно, сладкиши и захарни изделия, шоколад, сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене, тапиока и саго; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол“ има достатъчно сериозен риск от въвеждане в заблуждение на потребителите, ако върху опаковките от този клас се постави процесната словна марка „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“.

В съдебно заседание, вещото лице посочва, че по делото има достатъчно доказателства, за да се направят съответните изводи, поради което не са изискани допълнителни доказателства. От знака, поставен върху етикетите, ясно се вижда, че фирменото лого представлява полусфера с къща и изписване на думата „стевия“ и едва по-надолу пише „за десерти и сладкиши“. Използвана е комбинирана марка, която е различна от заявената и това е различно използване. Експертът сочи, че тъй като в материалите по делото се вижда само това използване, то използване на марката, както е заявена, въобще няма. Соци още, че има продаван на пазара продукт, но той е означен с комбинираната марка, а не с тази, която е заявена за регистрация. По въпрос № 5 отбелязва, че по отношение на продуктите тапиока и саго, захар, мед, меласа и сол има достатъчно сериозен риск от въвеждане в заблуждение на потребителите, ако те бъдат поставени на един щанд, поради сходство на опаковките.

Настоящият съдебен състав изцяло възприема и кредитира заключението на вещото лице, като няма основание да се съмнява в безпристрастността и компетентността му.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като

извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № РС-103-1/08.05.2024 г. на председателя на Патентно ведомство на Р. България, с което е оставена без уважения жалба с вх. № ВГ/Н/2022/167295/8/19.04.2023 г. срещу решение от 04.04.2023 г., в частта с която държавен експерт е постановил отказ за регистрация на марка с вх. № 167295 „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“, словна за стоки от класове 5 „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и 30 „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“.

Жалбата срещу процесното решение е подадена в срока по чл. 84, ал. 1 ЗМГО, от легитимирано лице, адресат на решението, с което се оставя без уважение неговата жалба срещу решение от 04.04.2023 г., в частта с която държавен експерт е постановил отказ за регистрация на марка с вх. № 167295 „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“, словна за стоки от класове 5 „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и 30 „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, е неоснователна.

По съответствието на решението с процесуалния закон.

Оспореният в настоящото производство акт попада в хипотезата на чл. 75, ал. 12 ЗМГО. Същото, в съответствие с нормата на чл. 75, ал. 12 ЗМГО, се взема от председателя на ПВ или от оправомощен от него заместник-председател. Компетентността на издателя на процесното решение – председателят на ПВ, произтича от ЗМГО, поради което съдът намира, че решението не страда от порока по чл. 146, т. 1 АПК. Същото е постановено в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като съдът не констатира пороци във формата на административния акт. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигане до крайния извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове. Съдът счита, че при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в чл. 75, ал. 1 до ал. 10 ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Настоящият състав намира, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Такива съществени нарушения на административнопроизводствените правила не се констатираха.

Производството е образувано по заявка за регистрация на словна марка „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“ за стоки от класове 5, 30 и 32 от МКСУ, като на жалбоподателя е изпратено уведомление за предварителен частичен отказ за

регистрация на заявената от него марка на основание чл. 11, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 ЗМГО, даден му е срок за отговор и възражение във връзка с посочените абсолютни основания за отказ, както и му е представена възможност за преодоляване на абсолютните основания по чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗМГО чрез доказване на придобита отличителност. Същият е възразил срещу изложените от експертизата основания и мотиви за отказ за регистрация. На 04.04.2023 г. експертизата е издала решение за частичен отказ за регистрация на марката, като е изложила мотиви защо не приема за основателни изложените с възражението аргументи. На основание чл. 47, ал. 3 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 ЗМГО регистрацията на процесната марка частично е отказана за стоки от класовете 05, 30 и 32. Решението за частичен отказ на регистрацията на марка вх. № 167295 „С. за десерти и сладкиши“, словна, е оспорено от заявителя „Българска Стевия“ ЕООД на 19.04.2023 г., във връзка с което със заповед на председателя на ПВ е образувано производство и е определен състав по спорове за разглеждане на жалбата. Съставът е изразил становище, че жалбата е частично основателна. Въз основа на така проведеното административно производство е издадено процесното решение от 08.05.2024 г. на председателя на ПВ, което в настоящето производство е оспорено в отхвърлителната му част. Настоящият съдебен състав приема, че не са налице допуснати от органа процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна на процесуално основание. Определяща за крайния изход на спора ще е преценката за съответствие на акта с материалноправните разпоредби.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното:

Според определението, дадено в чл. 9, ал. 1 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен в Държавния регистър на марките по начин, който позволява ясно и точно да се определи предметът на закрилата, предоставена с регистрацията. Такива знаци могат да бъдат например: думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, цветове, звуци или всякакви комбинации от такива знаци. В чл. 10 ЗМГО е разписан начинът за придобиване на право върху марката, което става чрез регистрация, считано от датата на подаване на заявката. В чл. 11, ал. 1 ЗМГО, при изрично и изчерпателно изброяване, са установени абсолютни основания за отказ за регистрация на марка. Според т. 2 такова основание е марката да няма отличителен характер. От анализа на разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 2 ЗМГО следва извод, че целта е да се предотврати регистрирането на марки с описателен характер, които не съдържат отличителни елементи. Съгласно чл. 11, ал. 2 ЗМГО марка, лишена от присъща отличителност, се регистрира, ако в резултат на използването ѝ тя е придобила такава за стоките или услугите, за които е заявена. Тази разпоредба се прилага и по отношение на марки, които не отговарят на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 и 4 от закона.

Не се спори между страните, че жалбоподателят в настоящото производство е заявил за регистрация словна марка „С. за десерти и сладкиши“, за стоки от класове 05, 30 и 32 от МКСУ. Регистрацията на тази марка е отказана относно стоките от клас 5 „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и клас 30: „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа;

мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“, поради липсата на отличителност на заявената марка, поради това, че знакът, състоящ се само от словните елементи „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“ ще се възприеме от потребителите като ясно указание, пряко свързано с конкретни характеристики на горепосочените стоки, а именно техния вид, естество, състав и предназначение и предвид наличието на предпоставки за приложение на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО за заявените стоки от клас 30: „тапиока и саго; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол“, тъй като тези стоки притежават характеристики, напълно противоположни на тези, които указва процесната марка.

Отличителността е качество на марката, свързано с изпълнението на основната ѝ функция – да гарантира, че потребителите ще идентифицират произхода на стоките и услугите, означени с нея, с определен производител. Съгласно трайната съдебна практика отличителният характер на дадена марка означава, че тази марка позволява да се установи стоката/услугата, за която е поискана регистрация, като произхождаща от определено предприятие и следователно тази стока/услуга може да бъде различена от стоките/услугите на останалите предприятия. Този отличителен характер следва да се преценява от една страна, от естеството на стоките/услугите, за които се иска регистрацията, а от друга страна, от гледна точка на възприемането им от съответните потребители. В този смисъл, марка, която указва вида или характеристиките на стоките/услугите, които означава (чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗМГО), е лишена от отличителен характер по отношение на същите стоки/услуги, тъй като не е способна да идентифицира търговския им произход. При прилагането на чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗМГО е необходимо да се извърши преценка дали от гледна точка на потребителите съществува достатъчно директна и специфична връзка между знака и съответните стоки/услуги. Преценката дали една марка е описателна, респ. указателна, или не, се извършва въз основа на целия речников фонд, използван от потребители и специалисти във връзка със стоките/услугите, за които се иска регистрацията. Съобразно практиката на СЕС, регистрацията на марка се отказва, ако поне едно от възможните ѝ значения указва дадена характеристика на стоките/услугите, за които е заявена (Решение С-191/01 “Doublemint”). В случая безспорно се установява, че марката, разгледана като съвкупност от словни елементи, указва на средния информиран потребител, че се касае за алтернативен на захарта подсладител. Въпреки че се указва конкретно предназначение – „за десерти и сладкиши“, в крайна сметка от съществено значение е какъв вид е подсладителят „стевия“, доколкото именно характеристиките му са от значение за потенциалните релевантни потребители (напр. диетичен, подходящ за диабетици и др.)

В този смисъл, не могат да бъдат възприети доводите на жалбоподателя относно отличителния характер на марката. Не е налице необичаен характер на съчетанието от думи „стевия“ и „за десерти и сладкиши“ по отношение на стоките в класове 5: „диетични добавки за хора“ и от клас 30: „чай; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; подправки; консервирани билки; други смеси от подправки“, тъй като освен чисто описателни и неотличителни словни елементи, знакът не съдържа други елементи, които биха могли да му придадат необходимата отличителна способност за търговска идентификация на заявените стоки. Правилно и в съответствие с доказателствата по преписката административният орган е приел, че знакът-словосъчетание „С. за десерти и сладкиши“ не притежава оригиналност, не носи изненадващ или неочакван

смисъл и не е в състояние да доведе до изненада или усещане за оригиналност в съзнанието на потребителите. В тази връзка следва да се има предвид и заключението на вещото лице, което е категорично, че заявеният знак за марка „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“ не може да отличи горепосочените стоки от клас 5 и клас 30, защото съдържа информация относно определени характеристики на предлаганите стоки.

Както беше посочено, в разпоредбата на чл. 11, ал. 2 ЗМГО е допуснато изключение от забраната за регистрация на марка, която поначало няма отличителност (т. 2, т. 3 и т. 4 на ал. 1), но в резултат на употреба е придобила такава по отношение на стоките/услугите, за които е заявена. Отличителността следва да се разбира като придобито качество на марката вследствие на нейното използване, което позволява на търговеца, който я използва, да предлага стоки и услуги на пазара, разпознаващи се от средния потребител под тази марка и различаващи я от марките с други носители. В разгледаната норма е транспонирана Директива 2008/95/ЕО на ЕП и на Съвета от 22.10.2008 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките. Съгласно чл. 3, §3, изр.1-во от Директива 2008/95/ЕО не се отказва регистрация на марка, а регистрираната марка не се обявява за недействителна в съответствие с § 1, буква б), в) или г), ако преди датата на заявката за регистрация и след използването на марката, тя е придобила отличителен характер. Второто изречение от посочената норма гласи следното: „Наред с това всяка държава членка може да предвиди, че настоящата разпоредба се прилага и когато отличителният характер е придобит след датата на заявката за регистрация или след датата на регистрацията.“ Това изречение обаче не е транспонирано в националното ни законодателство и съгласно ТР на СЕС от 19.06.2014 по съединени дела С-217/13 и С-218/13, когато дадена държава членка не се е възползвала от възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 3, §3, изр.2-о от Директива 2008/95/ЕО, първо изречение на тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че в производството за обявяване на недействителност на марка, която поначало няма отличителен характер, за да се прецени дали тази марка е придобила отличителен характер в резултат на използване, следва да се провери дали такъв характер е придобит преди датата на подаване на заявката за регистрация на марката.

В случая, заявлението за регистрация на процесната марка е депозирано пред ответника на 30.08.2022 г., поради което това е релевантният период, преди който следва да се установи дали марката, в резултат на употреба, е придобила отличителност по отношение на стоките или услугите, за които е заявена. В хода на административното производство пред ПВ, „Българска Стевия“ ЕООД е представила доказателства, че процесната марка, в резултат на използването си от заявителя, е повишила отличителността си. Последните, обаче, от една страна касаят използване на комбиниран знак С., различен от заявената за регистрация марка, а от друга – част от тях касаят времеви период след датата на подаване на заявката за регистрация, поради което се явяват ирелевантни за спора. От представените пред административния орган и приобщени по настоящото дело доказателства се потвърждава изводът на административния орган, че релевантните потребители не разпознават съчетанието „С. за десерти и сладкиши“ като нещо повече от указание на вид продукт, включено в конкретния етикет на опаковката на продукта, който има специфичен дизайн и включва различни словни и графични елементи. Отделно от това, липсват данни за придобит пазарен дял в съответния сектор – подсладителни, алтернативни на захарта, хранителни добавки, с оглед необходимостта да бъде

доказано по ясен и категоричен начин до каква част от релевантните потребители на предлаганите стоки, обозначени с процесната марка, е достигнала информация за/реклама на стоките с тази марка. Релевантни потребители е понятие, което обхваща всички потенциални потребители, към които може да е насочена определена стока или услуга. Когато релевантният потребителски кръг се състои от професионалисти и непрофесионалисти (например посредници и крайни потребители), достатъчно е знакът да бъде възприеман като обичайно означение от една от тези категории релевантни потребители, за да бъде определен като обичайно означение. В случая, релевантните потребители се състоят от крайни потребители, които искат или им се налага да заменят захарта с друг вид подсладител и то от растителен произход. Отделно от това, има и посредници, които също възприемат словосъчетанието „стевия за десерти и сладкиши“ като заместител на захарта и то за десерти и сладкиши. Тъй като много търговци и производители използват като заместител на захарта именно стевия, налице е липса на отличителност, доколкото релевантните потребители няма да възприемат словосъчетанието като марка. В този смисъл е и заключението на вещото лице, съгласно което за релевантните потребители словният елемент „стевия за десерти и сладкиши“ има ясен смисъл който, отнесен към процесните стоки, води до извода, че словосъчетанието директно указва естеството на тези стоки, защото при срещата си със словосъчетанието „стевия за десерти и сладкиши“ в съзнанието на потребителите ще възникне директна връзка със заместител на захарта. В допълнение към изложеното следва да се отбележи, че наличието на придобит пазарен дял и разпознаване на марката от определен брой релевантни потребители не следва да се предполага, а да бъде обосновано със съответните доказателства, каквито в случая не са налице. Изложеното не дава основание да бъде направен изводът, че заявената словна марка е придобила отличителен характер, съгласно чл. 11, ал. 2 ЗМГО относно заявените стоки от клас 05 и клас 30 на МКСУ, до който извод правилно е достигнал и административният орган.

Настоящият съдебен състав споделя и извода на административния орган за наличието на предпоставки за приложение на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО за заявените стоки от клас 30: „тапиока и саго; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол“, тъй като тези стоки притежават характеристики, напълно противоположни на тези, които указва процесната марка. Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО не се регистрира марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите. Обект на анализ не е субектът, който предоставя стоката или услугата, а само техните характеристики. Както е констатирано и в оспореното решение, предпоставките за приложение на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО са налице за заявените стоки от клас 30: „тапиока и саго; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол“, тъй като тези стоки притежават характеристики, напълно противоположни с тези, които указва процесната марка. Всички тези продукти, както и стевията в прахообразен или течен вид, се продават в един и същи сектор в магазините – за подсладители и подправки като цяло, нишестета и набухватели. Обичайно пакетите и грамажите на тези стоки си приличат по форма и количество. Това са стоки за ежедневна употреба със сравнително ниска стойност и релевантните потребители не влагат повече от обичайното внимание при избора им, дори понякога вниманието им може да е занижено. Предвид изложеното, настоящият състав счита, че действително е налице достатъчно сериозен риск от въвеждане в заблуждение на потребителите, ако върху

опаковките на стоките от клас 30; „тапиока и саго; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол“ се постави процесната словна марка „стевия за десерти и сладкиши“, предвид явното противоречие между смисъла на марката, указваща определен вид диетичен подсладител и присъщите характеристики на изброените стоки от клас 30. В тази насока е и заключението на вещото лице, преценено съвкупно с представените в административното производство доказателства.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че изводите на административния орган, обективирани в Решение № РС-103-1/08.05.2024 г. на председателя на Патентно ведомство на Р. България, с което е оставена без уважения жалба с вх. № ВГ/Н/2022/167295/8/19.04.2023 г. срещу решение от 04.04.2023 г., в частта, с която държавен експерт е постановил отказ за регистрация на марка с вх. № 167295 „стевия за десерти и сладкиши“, словна за стоки от класове 5 „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и 30 „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“, са законосъобразни и обосновани, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 143, ал. 3 и чл. 144 АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., съобразно фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Българска Стевия“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от адв. П., срещу Решение № РС-103-1/08.05.2024 г. на председателя на Патентно ведомство на Р. България, в частта, с която е оставена без уважения жалба с вх. № ВГ/Н/2022/167295/8/19.04.2023 г. срещу решение от 04.04.2023 г., в частта, с която държавен експерт е постановил отказ за регистрация на марка с вх. № 167295 „С. ЗА ДЕСЕРТИ И СЛАДКИШИ“, словна за стоки от класове 5 „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“ и 30 „чай; тапиока и саго; брашно; сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбети и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“.

ОСЪЖДА „Българска Стевия“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], да заплати на Патентно ведомство на Република България сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

